

glasul Strămosesc

Apare sub direcția unui comitet
Abonamentul 66 Lei anual

Revistă bilunară de educație, cultură
și informații naționaliste

— Adresa —
„GLASUL STRĂMOSESC”
Str. Regina Maria No. 16 Cluj

„Noi suntem învățați cu luptele pentru idealul învierii românești și stăm gata de moarte în fața dușmanilor acestei învieri. Așa cum am mai stat.”

ION MOȚA

A Z I

Pentru Biruința legionară

MÂINE

Pentru mai apropiată împlinire a Destinului nostru legionar, a sunat azi ceasul unei alte bătălii — a unei alte biruințe deci — legionare. Dela prigoana din 1933 și până astăzi, n'a fost poate zi în care legionarii să nu o dorească, să nu o chema.

Cei vechi îi cunosc marea. Cei noi i-o presimțesc.
Propaganda electorală... Rostit în lumea politicienilor, numele acesta e mai hidos decât o injurătură. Același nume însă în rosturile legionare sună curat și limpede, purificat de tristul înțeles cu care l-au încărcat păcatele lumii vechi.

Iată de ce legionarii doresc această luptă și se bucură azi, când ceasul ei a sunat.
Și nimeni poate fi atât de când ea amintește așa de viu toate mormintele, toate jertfele și toată dezinteresarea din trecut. Propaganda electorală legionară mai înseamnă însă, pe lângă aceasta, atitudine modestă și cinstită în fața alegătorului, ure, pentru promisiunile deșarte sau atacurile personale și mai ales cultul ordinei. Dar tot ea mai înseamnă și finută de neînduplecată dăruire față de cei cari ar încerca să tulbure această ordine.

Pe această linie de înaltă moralitate se iată, legionarii vor lupta și acum.

...Și'n timp ce în jurul lor crește neliniștea și haosul, legionarii sunt liniștiți și calmi. Ordinele sunt așteptate și executate. Echipete se întocmesc. Bătălia fierului și comerțului își urmează, între timp, cursul lor victorios. Totul decurge în ordine și seninătate.

Această seninătate este expresia forței și a siguranței de sine. Legionarii știu bine că odată — dușmanul a culezat să muște și dinfil și s'au sfârmat de cremenia legionară.

Ci glasul Adevărului, înăbușit atunci, se va face auzit azi mai limpede și mai luminos ca oricând.

BIRUINȚA LEGIONARĂ nu e niciodată rodul unei lupte pornite din socoteli mărune.

Dela cărâmba celui din urmă legionar și până la gestul cutremurător al lui Moța, orice biruință legionară trece dincolo de cotidian.

De aceea, oricare ar fi împrejurarea, ea se manifestă pe plan de vecinicie.

Căci legionarii pornesc totdeauna dela cele două adevăruri ultime: DUMNEZEU ȘI PATRIE. În graul neamului nostru, ele sunt numite simplu „lege strămosescă”. Aceea dovedește cu marea contopirea lor într'o singură realitate, indivizibilă.

Legionarii au biruit și vor birui totdeauna:

— Pentru că, în orice acțiune pornită, ei țin seamă de DREPTATEA CAUZEI.

Pentru că înainte de orice luptă, LEGIONARI SE ROAGĂ. Și „forțele nevăzute” ale Martirilor Legiunii și ale Neamului, atrase de partea lor, le dau puteri uriașe. În sfântul Arhanghel Mihail îi ocrotește totdeauna cu spada Sa, dăătoare de victorii fără moarte.

Pentru că, pe lângă spiritul de jertfă care-i însufletește, legionarii IUBESC LUPȚA în SINE. Siguri de biruință, ei s'er putea lipsi de ea, fără ca marea lor avânt să fie strâmb. Și atunci biruința vine dela sine, de două ori mai firească.

Pentru că mormintele legionare nu-i lasă cu nici un pas să dea înapoi.

Pentru că chiar și în contra celui mai mișel dintre adversari, și luptă laolalt și cavalereste.

Pentru că știi spune: „VREAU să înving” Și acest „vreau” e tare ca fierul.

Pentru că știi să asculte orbeste.

Pentru că sunt mândri de Destinul lor.

Pentru că în fruntea lor se află, biruitor între biruitori, CAPITANUL

N. C.

Orice legionar poartă cu sine un talisman care-l face nebiruit în lupte: Este icoana marelui și strălucitorului MÂINE al Legiunii noastre, vizitiunea biruinții supreme, singura răspălată a lupătorului.
Cu fiecare biruință câștigată, icoana purtată în suflete o din ce în ce mai vie.

Camarazi! Înainte de a porni la luptă să primim în sufletul nostru și să sorbim din lumina întăritoare a icoanei pe care o purtăm cu toții. Să ne aducem aminte că Legiunea va birui peste orice piedică. Că ziua cea mare va veni.

Va fi așa de strălucită ziua aceea. Pentru chinutul nostru Neam de ieri și azi, aici, în rosturile sale pământesci, ea va fi ziua judecării din urmă a tuturor suferințelor și trădărilor îndurate de veacuri. Căci mișei din viață vor plăti nu numai pentru ei, ci pentru toți înaintașii lor întru mișele și trădare.

Iar dreptii se vor bucura. Un popor întreg, unit într'o singură credință și sub o singură comandă, cu brațele spre soare, va intona cântecul nostru de înviere și biruință:

Tu Codrene ești nădejdea

Ce ne-a dat-o Cel din cer...

Și neamurile celalalte vor asculta, umite, pentru întâia oară, suind în lumină glas noi, glas autentice românești. Triumfata, Istoria noastră va începe, mare cât munții.

Pe drumul greu care duce la această zi, legionarii partă în suflet îmbrăbătarea Capitanului: „Acolo la sfârșitul drumului celor 3 încercări, începe apoi munca cea dulce, munca binecuvântată, pentru înălțarea din temelie a României celei noi!”

Fericit cel ce va putea să vadă ziua aceea, bucuria Decemviorilor, a Nicadorilor și a Martirilor noștri. Dar și mai fericit cel ce va putea să moară pentru ea.

Miscarea legionară altoită adânc în trunchiul istoriei Românești, formează împreună un „tot”, organic și armonios.

Alt început Ea n'are, decât acela al „totului”. La spatele primei deslănțiri de crez legionar, nu există goluri. Există istorie.

Steagul Ei nu este nou. E steagul vechilor mării, pe care noi l'am deșpropt, de unde n'au părâsit nebreznici și trădători.

N'a pornit din 24 Iunie 1937, ci din adâncurile vremii, în cari a ținut stat cu acele pagini din istorie, în care ne-am înălțat spre Dumnezeu.

N'are deci Legiunea, calendar pentru trecut. Și marea biruinței celei mari va demonstra că n'are,

nici pentru viitor.

Bătăliile Ei, se sapă adânc, pentru vechie, în drumul fără de sfârșit al vremii.

Miscarea legionară este deci, indestructibilă zidită în istorie. În Ea l-se pierd rădăcinile departe, în morminte milenare, iar mugurii acolo sunt, sun, undeva spre Dumnezeu.

Și totuși miscarea legionară are un „Eri”. Este acela în care, Capitanul cu ai săi zidari de veacuri noua, în clocot de furtună, faconjurat de ura și de mișelia celor far de Tară și de Dumnezeu, prin sfârșiri uriașe și cutremurătoare jertfe, a lucrat la homericele noduri prin cari

IERI

El leagă, viitorul verde al acestei Tari, de întreg trecutul de mării al Ei.

În acest Eri ne întâlnim cu acele sfârșiri herculiene de începuturi, ale celor cinci, tineri, săraci, desmormenți, huliți și alungați, cari un ceas mai târziu, în doua petece de Tară, la Neam și apoi la Tutova, au biruit otrava unei Tari întregi.

Eri, au rasarit, depe mormintele acelora ce au beut otrăvă, odini ară, în jurul zidurilor dela Sarbisge-tuza, Daci venzurilor noastre. Nicadorii și apoi Decemviri.

În front cu oastea lui Ștefan se'nșiră „oastea far'de nume” ce a ridi-

cat bisericilor lui Hristos și atâtea falnice troite. Cu brațele — au suit în soare, catăpetezete pentru'un veac.

Tot Eri în umbra zidurilor reci de închisoare s'a tors, o mie opt sute de ani și chiar mai bine, fu-luoril slănt al unui crez biruitor.

Eri... ; Drum lung, drum greu, stropit cu sânge de răscurpare. Lupte multe... cu tot atâtea biruinți. Cu una mare, uriașă, la sfârșit. Cu omul nou. Cu Vasile Marin.

Ionel Moța când a coborât din neagurile îndepărtate ale vremii, n'a venit să ne arate cine este El. Ci să ne'nvețe cine să fim noi. El a fost alesul, trimis printre alții. Deacea l'a lovit obuzul, drept în piept, tocmai pe El. Alături se'n-

(Continuare în pag. 2-a)

HAIDUCIE

Căpitanul se leagă de o trasătură fundamentală a sufletului românesc, în împrejurările sociale și istorice caracteristice: căutarea stăruie de sufletul acestui Neam, în ziua în care momentul dat în situația privilegiată de conducător; când acești streini a căror strămoși n'au crescut și patrii pentru țara noastră, — au înțeles să i exploateze sfidător comorile. Neamul insultat, cu mândria susținută de marile vieții ce au pluteat cu sânge românesc, fundamentul acestei țări s'a ridicat din aceste adâncuri cu toată ura și revolta dură.

Filcați pitești, cu lățe dărză și luminate de luminata mare ce au luat-o, au apucat calea codrului, drumul haiduciei, a vieții de nesfârșit șubucim și joc cu moartea, pentru a răbuna și a pedepsi.

Caracteristic a fost acest fapt în epoca fanariotă de impilare și parazitism. Istoria acestor timpuri a creat legenda unui Ianu, haiduc de o atât de patetică trăire!

Haiducia este importată de viața organică a Neamului: Revoluția din 1848 în Muntenia și Moldova, care era tot o manifestare de revoltă în înțelesul ei imediat, n'a putut crea exemple asemănătoare, căci era vorba de o revoltă creată și susținută de idei importate de la un Neam cu alie realități sufletești.

Ori chiar aceste realități streine au dat naștere și la noi unui regim democratic ce nu putea satisface cerințele caracteristice ale realităților românești.

Cu atât mai mult, cu cât în cursul timpului ei s'a ajuns să se sprijină și în reprezentarea streinei și în chezușia de parvenire și îmbogățire nestingeribă.

Sufletul românesc a fost silit astfel să îmbrace aparențe care n'au crescut organic din el, cari îl înăbușă pornirile firești de manifestare. Căci tot ce este mai esențial și profund în el, se refuză acestui paradis de importate franceză!

Acești revoltați din trecut contra impilării, a izbucnit și azi în sulețele acrușii neam: Legiunea noastră s'a născut dintr'un astfel de clan de protest.

Aceas fond de revoltă și curajoasă înfruntare, ca și la haiducii trecutului vremii fanariote. Aceas sentiment de falcă sfidare a primăriei și a morții; Haiducii cu aia dreptății Neamului știu să moară în cântece și rugăcini în

crâncena luptă cu cei cari îl batjocoresc.

Această alinită dintre manifestarea în trecut și fenomenul legionar de azi a fost dela început preamintă de legionari. De aici pornește marea lor iubire pentru haiducie, nostalgia lor pentru viața de nește, plina de frumusețe, pe drumul ce duce la idealul urmat.

În momente de grea cămpană și Căpitanul cu camarazii săi de începuturi legionare, se gândeau să apuce drumul mușilor și a codrilor bătrâni, cât înșoși Istoria Neamului. Pentru că această adăposturi de nește, și le umele sulețele de linie, reculegere și hotărâri luminate, în fața luptei uriașe ce trebuia dată.

Ce plină de marelă și duioșie este această comunicare cu trecutul mult încreștatul nostru Neam!

Avem mândria ca legionarii, ca filii cei mai credincioși ai lui, n'au tradat moștenirea de porniri eroice și noble, lasată de un sir neștărit de morți scampi, cari l'au știut apăra.

Era firesc ca această pornire haiducească să atingă sensibilitatea și imaginația poezilor cari au misiunea de a transmite urmașilor faima faptelor mărețe. Aceas țion care a dat naștere în trecut cântecelor haiducești și baladelor, a făcut să se nască în zilele noastre, din partea unor poezi legionari, producții asemănătoare. Inca dela începuturile Legiunii noastre, apar minunatele versuri ale D rei Viorica Lăzărescu:

„Strămoșii mei erau haiduci cu flintă și mărțeașă, ta'n spate, Care m'prăreau săracilor dreptate...”

Mai fărziu, în cântecele d-lui Radu Gyri mai cu seamă, fenomenul are cele mai vii rezonanțe. Poeziile Domniei-Sale sunt pline de ritmul vibrant al vieții de haiducie.

În aceeași ordine de idei semnalam și poezia D nei Marta Rădulescu-Moga, publicată în acest număr, precum și un fragment din romanul „Sima Ferentaru”, apărut în numărul anterior al „Glasului Strămoșesc”.

Aceste producțiuni sunt așadar profund justificate și cresc natural din complexul sensibilității legionare. Din substratul de avânturi eroice ale Neamului, atunci când se cere război și eliberat cu orice preț.

G. Vlădaru

Studentii și alegerile

În ultimul timp studenții au suferit o serie întreagă de nedreptăți și umilințe.

Sunt tratați atât de autoritățile școlare, cât și de cele ale statului, ca și cum ei ar fi dușmanii publici cei mai de seamă al acestui neam. Ei sunt excluși dela orice serbare națională, sunt opriiți de a se organiza, sunt împinși cu deasupra în fel de fel de corsete ale unor organizații de paradă, sunt opriiți mai nou, de a avea vre-o opinie, iar dacă sunt prinși în mijlocul sătenilor, din mijlocul cărora s'au ridicat, pur și simplu sunt eliminați din Universitate.

Ma'i mari peste studenți, au ajuns jandarmii. În urma unui simplu raport al oricărui jandarm, că a văzut y'un student la saie, el este dat alară din Universitate! O legitima întrebare ne vine pe buze: Dacă Constituția da dreptul de vot oricărui cetățean, care are 21 de ani, cu ce drept vin autoritățile, oricare ar fi ele, să conteste acest drept, studenților, elita neamului și fără rezerve conducătorii lui de mâine?!

Intrucât este mai indicat un agent

și trepăduș electoral analfabet, să dea directive și sfaturi corpului electoral, decât un student? Intrucât orice strein și veneric, poate milita pentru tot soiul de idei streine de suflet și sănătatea neamului românesc, și studentului i-se contestă dreptul de a răspândi credința lui românească și mântuitoare?!

De ce nu i se ia și dreptul de vot? Un simplu decret-lege și totul s'a aranjat!!

Studentii înafara vieții neamului lor!

La Universitatea din Cluj, spre rușinea — dacă mai au rușine — a conducătorilor ei, pe lângă multe alte motive de umilire a studenților s'a găsit unul mai nou și anume:

S'a cerut studenților în Litere, cari aveau la sediu fotografiile lui Moța-Marin, lângă cari, ardea o candela, să ia date jos, ca unele ce nu pot onora o societate studențească.

Președintele societății: *Novanu* și secretarul *Stoia*, au răspuns Decanului, că ei nu vor face niciodată acest lucru.

Pentru aceasți au fost eliminați Moța, Marin pentru atei și

Chemarea codrului

Școală dragă! Dimeinea vine de ne dă bineața și cu brațe de răcoare, săgetează n' geamuri soare.

Școală dragă și desleagă sărgul meu și mi-l înșeală, pune-l trăul cu zăbala și i-l închingă și pe-al tău, murgul pinteoz și rău.

Pe la poarta cu doi nuci, să fugim ca doi haiduci.

Pune-i pinteții, iubite! Trap să ropole'n copite!

Să părem două naluci, printre sălci și uluci. Num'n șaua umilor, din drumeag culmilor,

pe poiana cu otavă să oprim un bob zăbavă:

aplecată pe oblianc, să dau chior spre adânc și un șuiet de haiduc,

să-i spu lumii că mă duc să m'nfund în codru des

cu dragul ce mi-am ales.

Marta D. Rădulescu-Moga

imorali din fruntea Universității Clujului, sunt subversivi și nedemni de respect și cult!

Reproducem din scrisoarea pe care acești reprezentanți ai studenților dela Litere, au scris-o Decanului Facultății:

„Ion I. Moța și Vasile Marin sunt decretari președinți de onoare ai studenților româno-creștine și reprezentanți pentru noi simbolul de viață închinată adevărului și Patriei. Ion I. Moța este primul președinte al Centralului Studențesc „Petru Maior” și adevăratul organizator a studenției clijuene pe făgașul marilor imperative naționale-culturale.”

Vasile Marin împreună cu I. Moța sunt doi sălci ai lui Christ și nu admitem nici o discuție asupra autenticității idealurilor și martirajului lor. Pentru noi studenții încălziți de aceas ideal, Moța și Marin înșeamă catapetasma, de dincolo de veac care ucide și înalță, care mărește și înobilează, care trăește în moarte sfidând nimicnicia temporală și în acest sens răspundem negativ somației Dvs. de a înălțura o simplă amintire a lor conturată printr'o cruce, o candela și două fotografii.

Domnule Decan, prin somația de a înălțura crucea și candela dintr'o casă a culturii, Vă faceți acuzații de un sacrilegiu pe care nici imaginația și nici înțelegerea noastră nu l' poate plămăși și dacă nu noi, viitorimea va avea de talmăcit la lumina adevărului lapla Dvs.

Domnule Decan, afirmația că se face cultul unor oameni politici, este imposibilă de susținut întrucât Moța și Marin au fost și sunt însuși superiori unor angrenaje politice, mai ales în accepțiunea pe care voiți să o dați și afirmăm că acești doi eroi au prea mult din mirul înfinitului ca să poată fi înoroiți în astfel de cadre pe cât de banale pe atât de firești alora-.

Aceasta este drumul studenției A lui Ion Moța și Vasile Marin.

De aceas, peste toate umilințele la care ește supusă această vrednică studenție română, noi simțim că nu este departe ziua invierii ei și a Neamului întreg.

Mergi mai departe studenție pe acest drum, căci deasupra ta stă, peste epigonii și miei de azi, binecuvântarea cerească, alui Ion Moța, președintele din cer al studenției române creștine.

Ion Moldovan

Cărți legionare

Literatura legionară, s'a îmbogățit în ultima vreme cu încă o serie de lucrări frumoase.

Acestea iau să se adauge la toate celelalte produse de căpatați ai mișcării noastre.

Cărțile acestea cuprindtoare de credință și gândire curată și limpede se răspândesc auz în mișcările de mii exemplare, căutând și astămere setea de slova scintilă a acestui neam, înțocat cu scleră și vite literare și nelitere a celor în mod fals se spune că este literatura românească. Jidoveasca da, dar românească niciodată nu este și nu va fi și soarta tuturor acestor produse ale unor suleț pervertite, va fi aceia de a simțea un foc mare, care va purifica gândul românesc.

În rândul acestor lucrări legionare menționăm cartea părintelui Ion Dumitrescu-Borșa, intitulată „Cea mai mare jertfă legionară” care se va pune la îndemână celorților zilele acesteia.

Dupa celelalte cărți, cari sunt: *Neacul Totu*, *D. Cantacuzino și Bănică Dobre*, *părintele Dumitrescu vine și ne prezintă așa cum a simțit sufletul său, jertfa lui Ion Moța și Vasile Marin*, — intr'adevar, cea mai mare jertfă pe care a dat-o și putea să o dea mișcarea legionară.

Ca toate celelalte scrieri, și lucrarea părintelui Ion Dumitrescu poartă pecetea unei mari sincerități și spovedanii.

O carte de mare valoare este aceea a lui Iehaiachi Polihroniade, scrisă de Cristinel Tell, „DOMNIA LUI CAROL P.”. Acești camarazi și-au propus ca în cuprinsul a patru volume mari, să prezinte cea mai lungă și foarte glorioasă domnie, a unui Domn și Rege din istoria românească.

Volumele I. se ocupă de primii ani de cărmuire a lui Carol I, dela 1866 — 1877.

Pentru o cât mai ușoară înțelegere a tuturor greutăților legate de începutul acestei domnii, autorii au județioasă prezentare a întregii situații a țării, din punct de vedere a culturii, economiei, finanțelor, demografiei etc.

Bazați pe o bogată cunoaștere a situației de atunci autorii plasează în epoca pe care o descriu, au reușit să ne dea o imagine exactă a stării de spirit, a tendințelor și a frământărilor ce au caracterizat primii ani de cărmuire a Domnului Carol I.

„Frația de Cruce” este rezultatul strădăniilor lui Gh. Istrate, conducătorul F. D. C. din țară. Îndreptar de educație pentru tineret. Manual de pedagogie românească, care înțrece fără posibilități de comparație, ceias se înoviaz azi în școlile noastre și autoritatea atâta dascăli lumșri.

Alexandru Cantacuzino, a dat la lumina o lucrare nouă, intitulată „Cum suntem”.

Intr'o formă concisă autorul, vorbește despre legionarii arată că nu admitem violența „ca metodă de educație națională și că remedii pentru a stărni viflutele inimii ne mănăști”. Violența care nu are o suport ura. O recomandăm mai ales celor cari nu ne iubesc pe noi.

Cam. Traian Herseni, după ce ne a dat o broșură despre Mișcarea legionară și muncitorimea acum se ocupă intr'o altă lucrare despre „Mișcarea legionară și fărânișea”. Cele trei mari principii cari stau la baza mișcării noastre: *Credința*, *Jertfa* și *Iubirea* sunt cu multă căldură arătate în această carte, făcută pentru lumina fărânișii legionare. I. B.

Acordul Iuliu Maniu - Gh. Brătianu - Corneliu Z. Codreanu

CIRCULARA Nr. 115
CAMARAZI.

Capitanul, în calitate de șef al Măscării Legionare, a încheiat un acord pentru apărarea libertății și asigurarea corectitudinii alegerilor cu d-nul Iuliu Maniu și Gheorghe Brătianu.

La textul acestui acord:
Se încheie între partidele subsemnate o înțelegere cu scopul de a apăra libertatea și a asigura corectitudinea alegerilor.

Aceste partide încheie pentru timpul alegerilor actuale în vederea scopului propus un pact de neagresiune.

Pactul de neagresiune înseamnă înconjurarea acelor și limbajului de violență și de denigrare, dar nu împiedică afirmarea ideologiei proprii și discuția în bună credință.

Se va aduce un cuvânt de chemare și celorlalți partide să se alăture acestui înțelegere.

O misiune comună va stabili modul de procedare și de măsurire care vor trebui puse în aplicare în cazul infracțiunilor ce ar fi să se producă.

I. IULIU MANIU, II. GHEORGHE BRĂȚIANU, III. CORNELIU Z. CODREANU.

În ședința solemnă de astăzi, Vineri 26 Noembrie 1937, ora 9 dimineața, ținută sub președinția sub-

semnatului conducerea, pretidului "Totul pentru Țară", rațional și aplaudă acordul încheiat.

Întru executarea pactului de neagresiune, d-șii următoarele dispoziții:

A. — În ce privește propoziția scrisă:

Aflșele sau manifestele care ar putea aduce vre-o atingere pactului de neagresiune, sau ar putea aduce o căd de mică jignire, vre-uncia din parte contractante, vor fi imediat distruse de șefii județeni sau de șefii legionar care le-ar poseda sau le-ar vedea afișate.

B. — În propagația orală:

Se vor înalțura ORICE APRECIERI, care ar putea crea o stare de conflict.

Întru supravegherea efectuării alegerilor și pentru demersurile ce vor trebui făcute, în caz de înțepănare, abuz, etc., în fiecare capitală de județ, va lua înțință o comisiune mixtă de supraveghere și intervenție.

Șefii județeni ai partidului, va delega o comisiune, în această misiune, pe cine va crede, el de cuvântă că poate îndeplini mai bine funcțiunea în spiritul circularii prezente.

Șeful Partidului
"Totul pentru Țară"
Comandant al Bunei Vestiri

Ing. Gh. Clime

Gânduri înnoitoare, cari se desprind din Apelul Capitanului, făcut în preajma alegerilor

ȘEFII AI CELOR 71 DE JUDEȚE

I. Nu avem a adresa nici un manifest poporului român alegător.

Manifestul nostru este această urlă a jeriei a generației noastre, acei mormânt ai Cașal, al camaradului și fratelui nostru Marin.

Mai mult de cât ac-asta, generația noastră nu mai are nici un mic de ște poporului român nici acum și niciodată.

II. În noua luptă peste vechi răni, ne-asteapla alte despărți și nu se știe, dacă ne vom avea mai reînnoirea toți înapoi, dacă unii dintre noi nu se vor așeza în continuarea acestor morminte.

Acestea ne sunt perspective și în fața lor cuvântul meu de ordine este: nici un compromis și nici un pas înapoi.

ȘEFII DE JUDEȚE, CAMARAZI,

III. Pentru această campanie electorală am luat următoarele măsuri:

a) Șefii de județ veți candida ultimii pe liste. Pentru că voiesc să distrug mentalitatea

că un județ este proprietatea politică a unui șef înțelegan în pital, pentru a-și recupera mai târziu din diurne, intervenții și afaceri.

b) Eu nu vreau candida nici în fruntea listelor ci al doilea de pe listă.

c) Am fixat candidaturile în toate județele fără consiliu, fără discuții, fără ciocniri de patimi și interese.

În fixarea acestor candidaturi n'am înțeles să fac nici o favoare și să servesc nici un fel de interese, afară de acela de a alege dintre noi pe cei mai buni, pentru îndeplinirea funcțiunii de parlamentar.

d) Parlamentul nu este o răspălat care să se acorde celor mai vechi, celor ce au luptat mai mult, sau celor ce au jertit mai mult. O singură răspălat avertis, o singură răspălat avertis, o singură răspălat avertis în viață; să vedem cum înfloresc România din munca noastră pe care o presăim cu drag, cu devotament, în care la locul nostru, adică la locul în care putem să dăm maximum.

O singură atitudine

Neamul nostru nu duce lipsă de oameni înțelegători, bine intenționați și chiar hotărâți să contribuie cu toate puterile lor la îndreptarea și îmbunătățirea vieții noastre a tuturor. În schimb, sunt foarte rari la noi oamenii care, având o linie de conduită justă, bine precizată, nu se abat niciodată dela ea, cu nici un preț. Imensa majoritate a Românilor au un păcat care compromite orice încercare de îndreptare definitivă și durabilă: ei cred că pot împăca în același timp și capra și varza, că pot fi și negustori și vrăjitoari. Fiecare se revoltă împotriva moravurilor noastre. Toți afirmă că cinstea totală trebuie să domnească în toate actele vieții noastre sociale și individuale. Fiecare dă soluții pentru purificarea atmosferii morale. Și cu toate acestea, fiecare în parte și toți împreună se complac mai departe, în viața de toate zilele, în compromisuri mărunte, în mici "gălmășii" în aparență nevinovate, care se lasă însă cap în cap cu "convingerile" morale mărunțite în toate ocaziile. Conduita

zilinică a acestor oameni arată că așa numitele "convingeri" morale ale lor, sunt în realitate simpla paradă.

Trebue să înțelegem că a venit ceasul să alegem o singură atitudine. Sunt lucruri în care nu încapem compromis. Atitudinea noastră în fața vieții e cel dintâi dintre acestea. Ceasurile de prelucrare totală prin care trece sufletul neamului nostru cere o atitudine unitară, pe o singură linie, susținută cu o îndârjire nestrămutată, până în cele mai mărunte împrejurări ale vieții.

Pentru noi legionarii, această linie este aceea pe care Capitanul o urmează de douăzeci de ani și pe care Moța a urmat-o și a pretentiv-o cu prețul vieții sale. Odată ce ne-am așezat viața pe această linie ascendentă, luptă ce ne găsim în începutul urcușului, sau aproape de sfârșitul lui, este de importanță secundară. Esențială e menținerea pe această linie de neînclinate ascensiune. Orice concesie, făcută vechilor slăbiciuni, orice compromis, înseamnă tot atâtși pași înapoi, sau alături de această linie.

Trebue să știm că odată ce ne-am dat seama că e nevoie să începem numai decât munca trudnică a îndreptării noastre — ca înși și ca națiune — orice gând, vorbă și faptă, cât de mărunta, care trece de cealaltă parte a baricadei morale, este o piedecă pe care ne-o punem singuri în calea înălțării noastre. Chiar și atunci când acestea sunt spuse sau făcute pentru "distracție nevinovată", între prieteni. Necesitatea împănțimentului unei înalte atmosfere morale nu e compatibilă cu "micile" compromisuri, individuale sau colective, numai în aparență "nevinovate". Ele dovedesc că linia noastră de conduită și convingerile noastre morale nu sunt atât de pure și de categorice cum le credem și cum ele trebuie să fie la cei care vor să schimbe fundamental felul de a fi al unui neam.

Circulara No. 105

E una din circularile care, deși cunoscute, cer o neînclinate revenire asupra lor pentru adăncirea în sufletul nostru a învățăturilor care le cuprind. Acum, pe timpul perioadei electorale, Capitanul cere tuturor legionarilor să postrze în toate împrejurările: „o ființă de înaltă dimineață”, „sobrietate deosebită în toate manifestările”, o „linie de mare severitate”, o „atitudine de mare solemnitate”.

Este o mare lecție pentru viața publică românească faptul că se atrage atenția legionarilor asupra acestei ținute tocmai într-un moment când s'ar părea că împrejurările cer să se lasse frâul mai liber. Capitanul își strânge însă chiar acum, statornicind:

„Sunt interzise glumele, comăziile, larselle”, pentru burul motiv că „ele nu corespund cu linia de tragedie la care s'ar ridicat mișcarea prin misiunea ei, prin luptele și jertele pe care le-a făcut”. Acesta este punctul esențial pe care trebuie să-l avem vesnic în minte, ca la datorie. Aceasta trebuie să fie nota dominantă a purtării noastre de azi înainte.

Linia de conduită fixată și ceruta nouă de Capitan nu înseamnă altceva decât coborârea în viața noastră de toate zilele a înaltei principii de viață legionară. Circulara No. 105 e îndemnul pronunțat să ne armonizăm manifestările alei, cu aceste înalte și curate principii. Cine se străduiește să se conformeze efectiv acestei circulari, se supune benevol celui mai eficace sistem de educație: *autoeducația prin proprie sfiorare*.

Nu uităm că, purtându-ne demn, sobru, solemn, nu numai că impunem celor din jurul nostru, ci ceea ce e mai important, *ne transformăm pe noi înșine, treptat dar sigur, după chipul și asemănarea normelor pe care ne străduim să le respectăm*.

Circulara No. 105 poate fi respectată numai de cei care îndeplinesc următoarele condiții, sine qua non: *supraveghere necontenită a vorbelor, a gesturilor, a faptelor și stăpânirea de sine*.

Camarazi de pretutindeni! Să arătați Capitanului că-i înțelegem gândul, străduindu-ne să ne colorăm regulile date în circulara 105, nu numai azi, o dată, ci acum și întotdeauna de aci înainte, în toate împrejurările vieții noastre.

C. M. L. Cluj

Corpul Muncitoresc legionar a organizat în ziua de 17 Nov. un marș de educație la Muntele Rece deplasând 70 de șefi de unități și îndrumători din Centrul studențesc, întrebuințat prin lângă Corp. S'a intenționat prin aceasta:

1. Să se verifice gradul de pregătire legionară a șefilor de unități, supunându-i unui regim de marș epuizant și parcurcând în mers continuu distanța de 100 km. în 24 ore. În acest interval s'au ținut 3 mari ședințe de educație și o intrunire. Ședințele și prima etapă de marș s'au electuat noaptea dela 9 seara s'9 dimineața. După serviciul religios s'au întrunitur ascultând de locuitorii satului, veniți dela mari distanțe să vadă pe purtătorii noue, credinți.

2. Să se înfăptuiească acel solidarism românesc pe care nul ideal legionar îl întregine, dând muncitorii incredenturarea că spiritul de camaraderie impus și cultivat de mișcarea legionară nu este o simplă expresie de dicționiar lipsită de sens și o realitate verificată pe teren, înfruntând împreună greul muntelui și obosala deplasării, voioși și senini, legionarii din unitățile studențesti alături de camarazii lor, mun citori.

3. Să pregătească șefii de unități în vederea luptei pe teren electoral, mai ales că pe lângă lupta din județ, C. M. L. trimite echipe în județele Someș și Maramureș, pentru a înalță propaganda de acolo.

Marșul s'au efectuat în condiții multumitoare. Cei 7000 km. înălțurii de 70 de șefi de unități, vor rămâne un frumos capitol de mândrie al C. M. L. și un real câștig în domeniul legionar educativ.

(Continuarea din pag. 1-a)

clintit, a căzut trimisul nostru, al întregii Legiunii, care a aratat Capitanului și Lumii, ce am devenit. Toți, întreaga Legiune, care am avut nevoie, de școala mare și sublimă a Capitanului, pentru a putea da răspuns ultimii și celui mai grele întrebări pe care ne-a pus pentru a birui: **aceleia a morții**.

Și am răspuns sublim, Dumnezeuște așa cum Capitanul a dorit.

Cu aceasta, cea crâmpă a vremii ce am numit-o eri, s'a închis.

Lui Ștefan și lui Horea, lui Tu dor și lui Iancu le strigam, sculați, căci sunteam gata!

Da comanda Capitanului — s'a strânsă înfruntul toți acei ce vor să mura — căci acum vom birui. **Biruința cea mare.**

Romulus I. Boca

R. Oprean

Insemnări, fapte, informațiuni

Achitarea celor zece legionari din Cernauiți

Insemnăm cu bucurie în coloana ziarului nostru, această biruință a moralității românești asupra celor ce profanauza tot ce avem mai sfânt. Consiliul dela Cernauiți, în frunte cu d-nul locotenent-colonel Popescu-Cetate, prin sentința care a înțeles să o dea, a dorit ca Justiția noastră militară să găsească nedreptăți, merite pe linia de seară echitate și curaj, afirmată atât de lașnic în primăvara anului 1939. Uratele cu care sentința a fost primită, acolo, în frumoasa cetate a Banilor, sunt uratele fără întregi, cu fața dumănită de bucuria acestui semn prevestitor al marelui Dreptății viitoare.

În celor zece camarazi achitați Hoinic Bujorol, Victor Toma, Gheorghe Zelinăscu, Valeriu Mateescu, Ion Nămpăanu, Cezar Scarlat, Liviu Vișan, M. Popinciu, S. Jitaru, Mircea Orentovici, le trimitem din toată inima un entuziasm; Trăiască Legionea și Căpitanul!

N. C.

Din județul Cluj

Duminică, 14 Noembrie, garnizoana legionară din Mănăstireni a făcut un parastas la biserica ortodoxă din localitate, în memoria mucenicilor Moja și Marin precum și a generalului erou Cantacuzino-Grănicerul.

După oficierea slujbei, legionarii din comună împreună cu echipa care s'a deplasat dela Cluj, s'au oprit în fața sinției bisericii și în prezența tuturor credincioșilor din comună au intonat „Imnul legionarilor căzuți”.

A urmat apoi o ședință de cuib la sediul local al organizației, unde mai mulți camarazi au dezvoltat diferite teme de educație legionară, acestea alternând cu cântecele Legionii, cari au impresionat cu deosebire mulțimea prietenilor și simpatizanților cari au mai luat parte. Învațătorul Năstase Dumitru, șeful plasei Calata, împreună cu toți legionarii din Mănăstireni, prin răvna și muncă dezinteresată, au reușit să-și facă un sediu al organizației.

Pentru această înfăptuire le trimitem cuvântul nostru de încurajare.

— Ziua de Duminică, 14 Noembrie, a fost prilej de sărbătoare pentru Legionarii din Coruș, jud. Cluj, căci în urma hotărârii și a muncii lor s'a săvârșit o faptă legionară: zidirea unei lăntăni.

La această serbare de înfrățire românească prin lapte și credințe legionare au fost de față cinci camarazi legionari dela Cluj cari într-o ședință de cuib au arătat viitorul mândru al României când la temelgia tuturor faptelor noastre se va pune dragoste și jertfa, așa cum s'a făcut și de către Legionarii din Coruș. După aceasta, ședința s'a continuat, împărțind camarazilor ultimele „știri și ordine venite dela Căpitanul. Ședința s'a încheiat cu un Ștefan Voda” și cu legământul, în fața tuturor celor ce ascultau cu bucurie și admirație.

Cel care vede că Mișcarea legionară este aceea care va aduce mântuirea Neamului nostru și sfârșitul de-o parte, săvârșește un păcat de moarte: contribuie la amănarea acestei mântuirii. Și e, fără voie, un răufăcător pentru Neam și complice făcut cu dușmanii lui.

„Noi credem că străinii, și în deosebi jidani, cari ajung tot mai mult săpădini asupra țării noastre românești, constituie o primejdie de moarte pentru viitorul nostru.

„Și mai credem că decăderea morală a zitelor de azi trebuie să ia sfârșit printr-o totală înviere a sufletului românesc...”

Ion Moja

Dela legionarii din Beiuș Ședințe legionare în jud. Năsăud

Beiuș. — În ziua de 14 Noembrie a. c. s'a sfințit casa ridicată de legionarii din plasa Beiuș, în anul Ștefanica Florian, din comuna Goita-Căbești. Acest român necăjit a căzut prizonier la Ruși în ziua de 10 Iunie 1916 și după 21 ani la 18 Martie 1937 s'a întors acasă, cu reședite de 6 ani, lipsit de orice avere și trăind din mila oamenilor.

Casa este una dintre cele mai frumoase din sat.

Au fost prezenți peste 250 legionari și simpatizanți în frunte cu camarazii prof. Ioan Buștia, prof. Șt. Musta, prof. Victor Naghi și I. Marele. Dela centru (Oradea) au venit Comandantul-ajutor, V. Corbușiu și Instructorul legionar Andor.

Înainte de ședință s'a ținut o ședință solemnă de către camaradul Comand. V. Corbușiu.

Sfințirea s'a făcut de către președintele, Gherlan (Goilo) și Păr. Jude (Căbești).

Au luat cuvântul camaradul prof. Ștefan Musta, dela Beiuș, și camaradul Goldea Anastasie dela Meziad, care a condus lucrările și care a predat cheile noului proprietar, rugând pe bunul Dumnezeu să-i ajute să se folosească sănătos de casă. Noul proprietar, vădit mișcat nu a putut spune decât „Trăiască Legionea și Căpitanul”.

M. St.

Ședințe legionare în Sibiu

Duminică, 14 Nov. c. s'au ținut mai multe ședințe publice legionare. Astfel în comuna Luduș, și Armeni au avut loc ședințe de cuiburi la cari au participat câteva sute de legionari și români.

În decursul acestor ședințe au vorbit atât în Luduș cât și în Armeni cam. Ilie Olteanu, Preot Evi, com. aj. Gh. Micu, Ion Banea și Corneliu Georgescu.

În aceeași zi, seara a avut loc o ședință la sediu în orașul Sibiu, — luând parte multă lume. A vorbit șeful jud. Ion Fleșeriu, prof. Iulian Dumitru și Ion Banea.

Luni 15 și Marți 16 Nov. s'au ținut în orașul Sibiu, ședințe de sector.

Propaganda legionară în județul Someș

Luni, 29 Noembrie, a avut loc în comuna Beclean, o întrunire organizată de către șeful plasei.

În cadrul unei impresionante ședințe de cuib, au vorbit domnul Comandant Ion Banea și șeful județului, Romul Boca, în fața unei asistențe de peste 600 de legionari și prieteni.

A mai fost de față la această întrunire și echipa de propagandă a județului, venită dela București.

În ziua de 28 Noembrie, legionarii din comuna Magura livei au sfințit o frumoasă troiță pe locul unde atădată se ridica vechea biserică. La această sfințire a luat parte și domnul Comandant legionar Ion Banea, care în ședința de cuib ce a urmat a vorbit legionarilor și întregii oamne.

Au luat deasemenea parte la această ședință șeful județului Năsăud, Mihail Costea și șeful al județului, N. Caranica.

Tot în aceeași zi d-l Comandant Ion Banea a vorbit legionarilor și prietenilor, în ședințele de o hie cari au urmat în comunele Feldru, Neșos și Năsăud.

Prețutindeni s'a putut remarca o frumoasă atmosferă legionară și foarte mult entuziasm.

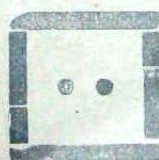
La toate aceste ședințe au mai luat parte domni profesor Costan și dr. Aurel Eremie.

În ziua de 20 Noembrie, legionarii din Cluj au depus la Tribunal lista partidului „Totul pentru Tară” cu următorii candidați:

Ion Banea
Corneliu Z. Codrescu
Năstase Fionder
Emil Șiancu
Dordal Eugen
Augustin Bădanu.

Lista este depusă pe locul al III-lea.

Sennul Biruinței Legionare

Al Partidului „Totul pentru Tară”

ADRESAM un calduros apel tuturor bunilor Români cari înțeleg însemnătatea luptei pe care o duce mișcarea legionară PE TEREN ECONOMIC, spre a ne ajuta în această luptă contribuind prin donarea fierului vechi: se sta prin poduri și curți fără nici o întrebuințare.

Acești fier se poate depune în fiecare zi la Căminul legionar (la capatul străzii Caroi) unde se va preda camaradului Dămășa Traian.

Donații pentru Cămin

N. N.	Lei
A. Sărb	100
Sept. Trămbeș	40
Al. Dumitrescu	20
Iova I.	30
Z. A.	40
Augustin Barbu	100
D. Costin	20
N. Tâmpănar	20
Nicolae Tulai	50
L. D.	20
Miron	20
I. Munteanu	20
I. Pămădeala	40
Alex. Mihalache	40
Căluger Ilie	40
V. Slugov	40
Dragos	50
Nicolescu	40
Ing. Insp. Negoescu	500
„ I. S.	500
„ Iosif Marinescu	500
„ Nicolescu	500
„ Costea	200
„ Mosora	100
„ Ungureanu T.	200

Dragi copii,

Căpitanul vi s'a adresat și vouă:

în drumul ce-l faceți până la școală și'napoi, dela cunoscutii pe care-i aveți, adunați orice cutie și orice bucațică de sârmă și fier, Strângeți-le și le duceți la sediile legionare. În felul acesta contribuți și voi la ridicarea României de mâine.

Toate articolele și informațiile se vor trimite de aici înainte pe adresa prof. N. Caranica, Lăptăria Străulea Cluj.

Tip. Ghili Cluj. Str. Cogălniceanu

A apărut:

„Ce este și ce vrea mișcarea legionară”

— Cărticică pentru săteni

52 pagini, prețul 5 lei.

scrisă de ION BANEĂ

În legătură cu această lucrare, rugăm pe toți camarazii și organizațiile legionare, cari au luat-o spre răspundere, să trimită de urgență costul ei. Până acum s'au tipărit 2 ediții, cari s'au epuizat. Cereri sunt meru și mari. Nu se mai poate tipări altă ediție din lipsa de fonduri și pentru că cele vechi sunt încă neachitate. Banii se vor trimite pe adresa: prof. N. Petrașcu, str. Baron Ursu Nr. 2 E. Sibiu, unde se vor putea face și eventuale comenzi noi.